

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosalę
na 67. posiedzeniu Senatu
w dniu 17 grudnia 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Dobiega obecnie końca realizacja programu wieloletniego pod nazwą „Wymiana śmigłowców Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej «Lotnicze Pogotowie Ratunkowe» w latach 2005–2010”. Program ten umożliwił przeprowadzenie istotnej modernizacji wyposażenia Lotniczego Pogotowia Ratunkowego, polegającej na zakupie nowoczesnych helikopterów, które są przystosowane także do wykonywania lotów nocnych. Aby jednak zapewnić należyte funkcjonowanie tej jednostki w warunkach nocnych, bez wątpienia niezbędne jest wyznaczenie odpowiednio przystosowanych lądowisk. W praktyce oznacza to przede wszystkim konieczność zlokalizowania takich lądowisk w bezpośrednim sąsiedztwie szpitalnych oddziałów ratunkowych. Jak wynika z §3 ust. 7 rozporządzenia ministra zdrowia z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego, „oddział powinien dysponować lądowiskiem dla śmigłowca ratunkowego, zlokalizowanym w takiej odległości, aby możliwe było przyjęcie osób, które znajdują się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, bez pośrednictwa specjalistycznych środków transportu sanitarnego”. Jeśli spełnienie tego warunków nie jest możliwe, wówczas zgodnie z ust. 8 rozporządzenia dopuszcza się zlokalizowanie lądowiska w większej odległości, pod warunkiem zabezpieczenia dodatkowego specjalistycznego środka transportu sanitarnego oraz pod warunkiem, że czas trwania transportu osób będących w nagłym zagrożeniu zdrowotnym – licząc od momentu lądowania śmigłowca ratunkowego – nie przekroczy pięciu minut.

Innym elementem warunkującym sprawne funkcjonowanie opisanego systemu jest wyznaczenie odpowiednio przygotowanych miejsc startów i lądowań na terenie wszystkich gmin w kraju. Obowiązek ten winni realizować właściwi wójtowie i burmistrzowie poprzez przekazanie do Lotniczego Pogotowia Ratunkowego informacji o proponowanych miejscach, które mogą być wykorzystywane jako lądowiska. Propozycje te są następnie weryfikowane przez pilotów pogotowia. Jednak z danych Ministerstwa Zdrowia wynika, że na koniec pierwszego kwartału 2010 roku informację o proponowanych lądowiskach przekazało zaledwie 65% gmin.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko, proszę o wskazanie, w jakim stopniu na chwilę obecną spełnione są przesłanki umożliwiające niesienie pomocy przez Lotnicze Pogotowie Ratunkowe w warunkach nocnych na terenie kraju. W szczególności zaś chodzi o to, ile szpitalnych oddziałów ratunkowych dysponuje całodobowymi lądowiskami odpowiadającymi kryteriom zapisanym w §3 ust. 7 cytowanego rozporządzenia oraz o to, jaki odsetek gmin nadal nie wywiązał się z obowiązku wskazania miejsc, które mogą być wykorzystywane jako lądowiska.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala